

[Knut Jespersen.]

undersøgelser, man har ikke fundet ud af, hvad det koster at have 1. klasses waggoner kørende tomme i de fleste af togene — hvis der da ikke er folketingsmøde, så nogle af os er med, det er jo fortrinsvis gratister, der kører på 1. klasse. Det har man ikke taget hensyn til, man siger bare, at priserne må i vejret, altså taksterne kan komme op, og samtidig falder passagerantallet.

I allervenligste tilfælde må man betragte denne asociale svedne suppe som et kummerligt resultat, hvor man har haft for lidt sagkyndig bistand. Og man har da haft tid nok. Man har udsat og udsat behandlingerne i folketinget, for af hensyn til det danske folk skulle man lave en virkelig skatte-reform. Nu har vi altså den skatteskala og det personfradrag, som ikke blev 12.000 kr. eller 11.000 kr., men som nu skal være 9.000 kr. Hvad er så motiveringen for, at det kun skal være 9.000 kr.? Ja, det er, at nu har regeringen og fredagsklubben været åh, så venlige, at de har givet afkald på momsforhøjelsen. Ja, momsforhøjelsen ville have betydet voldsomme merudgifter på mange tusinde kroner for dem, der har de laveste indtægter, og som anvender al deres fortjeneste eller indkomst til forbrug. Altså, alligevel kunne der blive tale om 2.000 kr. i nedskæringen af skalaen for at give afkald på momsforhøjelsen.

Vi vil ikke være med til at takke hverken regeringen eller fredagsklubben, fordi de nu ikke kommer med momsforhøjelsen. Den er jo ikke taget af bordet, den kan dukke op om 6 uger. Vi har allesammen høstet den fælles erfaring, at hver 6. uge skal vi redde land og rige, hver 6. uge skal vi løse de økonomiske problemer, hver 6. uge laver vi langsigtede løsninger.

Og så er der jo nogle, der påstår, at hvis vi laver valg, vil undandet næppe have tillid til os. Tror man da, at de har det i øjeblikket? Sidst Danmark skulle låne 150 mill. kr., måtte man i 15 forskellige områder af denne klode for at sikre sig et sådant lån, fordi man ikke har særlig tillid til, at de danske finanser nærmer sig noget, der har med virkeligheden at gøre.

Vi vil ikke være med i dette kor, hvor man siger: ja men det betyder, at så løser vi ikke problemerne, hvis man giver befolkningen et valg. Hvilke problemer er det, man

har løst? Man har skaffet befolkningen nye problemer, hvert minut bliver der et menneske arbejdsløs, folke- og invalidepensionister er utilfredse, får de nogen dækning i denne skatteskala? Ja, vi tager medicintilskuddet væk, hvis det godtages, vi tager for 5 mia kr. ud af den ene ende af forbruget, og så prøver vi at forklare, at vi giver igen i den anden ende af forbruget. Man kan da ikke fodre befolkningen med dens egne ofre og så forlange, at befolkningen skal være taknemlig.

Jeg synes, der her er tale om et gigantisk skattemæssigt bedrageri, fordi det, vi står over for, er, at skatterne skulle ned, og vi så gerne, at bundgrænsen som sagt ikke var hverken på 9.000 kr. eller 19.000 kr., men på 40.000 kr., men det forudsætter, at man har en virkelig skala, der rammer efter fortjeneste, sådan at de højeste indtægter kommer til at betale og de laveste helt slipper fri. Det er altså umuligt at vurdere denne skatteskala, medmindre man også betragter disse besparelser, hvis man ikke skal komme helt på vildspor. Jeg forstår godt, vi skal tale om skatteskalaen først, men finansieringen af den skal jo hentes andetsteds. Hvad tages der fra jordspekulationen? Det drejer sig om 10 milliarder værdistigning i danske kroner hver måned. Der røres ikke ved det. Hvad tages der fra militæret? Der røres ikke ved det. Der er endda tale om nye bevillinger for at fastholde forsvarsforliget. Hvad vil man gøre for beskæftigelsen? Ja, jeg har siddet og hørt på meget smukke og velklingende ord om alt det, man ville gøre, men man tager over 800 mill. kr. fra bygge- og anlægssektoren, når det drejer sig om statsligt og offentligt byggeri. Man tager op imod et par milliarder kroner ud inklusive lovreserver og på anden måde besparelser; altså, man vil lave mere arbejdsløshed. Ja men i en sådan situation må man da erindre om, at det, vi skulle lave, var en mere demokratisk fordeling af skattebyrden og ikke en sådan fordeling, at nu skal den enkelte betale mere, hvad enten det er for at komme på Rigshospitalet, eller det er for medicin, eller det er højere kommunale skatter, eller det er takstforhøjelser, eller det er igennem denne uhyggelige arbejdsløshed.

Det var ikke på den måde, det var simpelt hen ud fra de erklæringer, der var afgi-